Pregaria.cat

Entrada

Percepció de la realitat

Per JesusR el ds., 18/04/2020 - 17:34

Soc fràgil. Fins fa poc em sentia fort, equilibrat, amb una salut de ferro. Ara en canvi constato que soc vulnerable. De fet, ja ho sabia. Ho sabia especialment quan anava en cotxe amb massa presa, o en algunes escalades; però ara sé que puc contaminar-me. Som més fràgils del que ens pensem i sobretot de com ens figura la televisió.

Enyoro aquelles abraçades. Ja saps que un cop al mes ens trobem les antigues amigues del col·legi. Quan ens vam acomiadar després de la selectivitat, ens vam adonar que no podíem separar-nos. I cada mes hem anat a berenar un dissabte. Ara, a causa del virus, fa dos mesos que no ens trobem. Ens comuniquem, però ens manquen les abraçades de tota la vida. Com les valoro. No eren un ritu superficial, sinó un fort sentiment expressat des de la nostra història comuna.

Estic descobrint que els petits detalls són importants. Abans, quan sortia de casa els altres se n'assabentaven pel cop de porta. Sempre em semblava que arribaria tard. Moltes tardes, quan tornava, anava directament a la cuina a veure què hi havia, per fer un mos de qualsevol cosa. En canvi, després de tantes setmanes de confinament, durant les quals ens hem barallat, hem rigut i tot això... entro i surto dient: "Adeu, que vagi bé" i "Ja soc aquí". Et deu semblar una ximpleria, però és el caliu.

Potser sí que moltes coses han de canviar; unes que semblen petites, com aquestes que hem explicat, i altres que són més grans i estan lligades a les petites per llaços d'humanitat. Quin sentit té avui l'armament atòmic, que mori tanta gent ofegada en el nostre mar, que hi hagi tantes fronteres, que els rics es facin cada vegada més rics i els pobres més pobres? Desvetlla, Senyor, en el nostre cor un nou sentiment d'humanitat, d'alegria i de servei.